

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

15. Vtrum quis teneatur denunciare se ipsum: Et an criminosi, & complices
delicti teneantur prodere se ipsos propter Hæreticum dogmatizantem, &
eos docentem hæresim: Et an in cæteris casibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. XIV.

An femina excusetur à denunciatione, si timeat grave damnum in bonis temporalibus amici maximi?
Et quid, si in se ipsa metuat grave damnum in fama, vita, aut bonis temporalibus propriis, vel mariti, filiorum, aut fratris? Ex p. 4. tr. 5. Ref. 36.

§. 1. **A**ffirmativè responderet Sanc. in select. disp. 11. n. 55. asserens deobligari feminam à denunciatione, si grave damnum metuat in fama, vita, aut bonis temporalibus propriis, vel mariti, filiorum, fratris, aut amici maximi. Ita ille.

2. Sed in editione novissima contrarium asserit Freitas de Confess. sol. 9. 12. n. 19. dubitat enim, & merito, de exemplo amici posito à Sancto, si in bonis temporalibus, damnum timeatur, licet namque in alia materia id locum habere possit, ex traditis per Sanch. lib. 4. disp. 4. n. 9. atamen in hæreseos crimine major amicus est Deus, & dici solet amicus usque ad aras, nam sententia Sancti admittit rari quid teneretur hæreticum deferre, si esset consanguineus, aut amicus, cum propter hæresim omnia bona amittat, ex cap. cum secundum de heret. in 6. Ita Freitas. Non desinam hic adnotare celebrem doctrinam ejusdem Freitas ibidem num. 21. Tunc ex amissione bonorum temporalium quis excusatur à denunciatione, quando statum mutare ex illa cogatur: unde ait ipse num. 24. cum in casus contingentia consultus, utrum creditor magnæ quantitatis debitorum, sed hæreticum, ad Inquisitores deferre teneretur, à delatione excusari putabat, propter difficultatem & dilationes petendi debitum à filco, Respondi non obstante ea difficultate ad denunciandum teneri, tum quia per eam dilationem nec statum delator mutabat cum esset dives, nec timor ille iustus erat ad excusationem, nam metus, qui excusat, debet esse injuste illatus & instans. Hæc ille, quæ quidem sunt muleum notanda, & juxta hæc intelligenda sunt ea quæ superius dixi in resol. 19.

Quæ hic est
Ref. antecede-
ntis.

RESOL. XV.

Utrum quis teneatur denunciare seipsum?
Et an criminosis, & complicibus delicti teneantur prodere seipsum propter hæreticum dogmatizantem, & eos docentem hæresim?
Et an in ceteris casibus criminosis ex Edicto Inquisitorum, teneantur prodere se ipsos, vel possint absolvi per Cruciatam, vel per privilegium Regularium? Ex p. 1. tr. 4. Ref. 8.

Sup. hoc inf. §. 1. **N**egativè respondent Doctores infra citandi: quia nemo tenetur prodere se, ut habetur in cap. aliquando de pen. dist. 1. & ita docet Sanctarell. tr. de heresi, c. 11. dub. unic. n. 19. qui citat Pegnam, Simancham, & Suarez, quibus ego addo Fernandez in exam. Theol. mor. p. 1. c. 19. §. 5. n. 5. & p. 4. c. 6. n. 5. §. 1. Rice. part. 5. decis. 278. n. 1. Homobonum in exam. Eccles. p. 2. tr. 11. cap. 4. §. 4. Ioan. Valerum in different. utriusque fori, verb. heresi, diff. 1. n. 4. Rodericum Acugna in tr. de Confess. sol. 9. 10. n. 4. & 2. 1. n. 2. & ibi Freitas in addit. n. 13. & 21. Lorich. in thes. Theol. tom. 1. verb. denunciatio, n. 3. Portell. in addit. ad dubia regul. verb. sollicitare feminas, n. 15. Zanardum in direct. Confess. par. 3. in fin. Molfesum in summa tom. 1. tr. 7. cap. 24. n. 24. Megalam in 1. part. lib. 1. cap. 5. n. 30. & Zerolam in praxi Episc. part. 1. verb. heresi, §. 35.

2. Aliqui tamen ex supradictis DD. limitant hanc sententiam in casu, quo pro bono communi quis te-

neretur vitam propriam ponere: & ideo amissis elapsis in quadam nostra Italia nobilissima civitate, doctissimi Theologi obligaverunt denunciare quandam hæreticum dogmatizantem, & docentem alios hæresim, quamvis ipsi denunciantes fuerint discipuli ejusdem hæretici, & sic complices delicti. In ceteris casibus criminosis ex Edicto Inquisitorum secundum mentem horum Doctorum, non tenentur prodere seipsum: sed asserunt aliqui, quod debent absolvi à Confessario per Cruciatam, vel per Regularium privilegia. Sed nos de hoc alibi. Ex ista questione sequuntur alia, scilicet.

RESOL. XVI.

An saltem delicti criminosis teneantur denunciare complices?
Et quid in causa heresi?
Et an femina consentiens in sollicitatione facta in confessione teneatur Confessarium sollicitantem denunciare?
 Ex p. 1. tr. 4. Ref. 9.

§. 1. **R**espondent aliqui negativè: quia, sicut aliqui asserunt, non tenetur denunciare seipsum; ita neque quis manifestare socios, quin manifestet seipsum, nam si v.g. Petrus denunciaret Paulum complicem; postea ejusdem Paulus interrogatus, ut reus tenebatur denunciare Petrum, Ergo Petrus denunciaret Paulum virtualiter denunciaret seipsum. Et ita docet Suarez tract. de fide, d. 1. §. 10. sect. 4. n. 18. qui citat Pegnam, & Simancham. Idem docet Megala in 1. p. lib. 1. c. 5. n. 30. & novissime doctus Portell. in addit. ad dub. regul. verb. denunciatio, n. 10. [Complicem delicti nunquam tenetur quis denunciare, ex vi Edicti, in quacumque materia fuerit complexus: Unde potest colligi, quod si femina fuit sollicitata ab aliquo Confessore in Sacramento Confessionis, & ipsa ibi consentit cum illo in actibus turpibus, talis femina non tenetur denunciare de illo Confessore.] Ita ille. Et verb. sollicitare feminas, n. 25. sic etiam asserit: [Si femina intra Confessionem sollicitata consentit, non tenetur denunciare de Confessore. Probat ex dicto communi Doctorum, quod socius criminis, vel complexus, non tenetur denunciare de socio delinquentem cum periculo suæ infamiae: non enim tenetur prodere se, At ista femina, denunciata de tali Confessore, exponit periculo suam famam: poterit enim Confessarius in Tribunali fateri, se actus inhoneustos cum illa habuisse: illa non repugnat: quod foret feminam prodere se. Ergo, &c. Limitant verò hanc sententiam in casu heresis; eo modo tamen, ut *superiori questione dictum est.

2. Notandum est tamen, his non obstantibus, aliquos Doctores asserere, feminam consentientem sollicitationi factæ in Confessione, teneri Confessarium sollicitantem denunciare, etiam si illa sit delicti complexus. Ita Acugna in tract. de Confess. sol. 9. 10. n. 10. Bonacina in tract. var. disp. 6. punct. 3. n. 10. Peirinus in privil. Minim. tom. 2. Confess. 4. Gregor. XV. §. 3. n. 11. Sanctarell. tract. de heresi, cap. 44. dub. unic. n. 12. & alij. Non tamen tenetur proprium consensum manifestare: nec potest super hoc ab Episcopo, vel Inquisitore interrogari. Et in casu, quo penitens, qui consentit, veller consensum manifestare, non debet scribi in Actis, tanquam res non spectans ad Tribunal Inquisitionis. Ita Peirinus, & alij, ubi supra.

RESOL. XVII.

An quando edictum fundatur in presumptione, & ego scia